



10.10.2024

## COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

**Subiect:** Petiția nr. 0344/2024, adresată de J. L., de cetățenie spaniolă, în numele „Acció Ecologista Agró”, privind presupusa încălcare a Directivei 92/43/CEE privind habitatele în Comunitatea Autonomă Valencia, Spania

### 1. Rezumatul petiției

Petiționarul afirmă că pe întreg teritoriul Comunității Valencia se desfășoară numeroase proiecte de dezvoltare urbană care nu iau în considerare existența unor directive europene care trebuie să protejeze natura, cum ar fi Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Un exemplu în acest sens este Planul de acțiune integrată (PAI) prevăzut pentru zona La Serreta, din localitatea La Nucía, care presupune realizarea de construcții pe un teren unde există o varietate de floră clasificată de rețeaua Natura 2000 ca fiind vulnerabilă. În plus, petiționarul susține că proiectul este situat foarte aproape de un lanț muntos inclus în rețeaua Natura 2000 și prevede construcția unui bazin uriaș cu valuri, propunându-și să sporească numărul locuitorilor din zonă cu aproape 10 000 de persoane, fără a lua în considerare efectul pe care acest lucru l-ar avea asupra ecosistemului din regiune, deja supraaglomerat de proiecte urbane de acest tip. Petiționarul consideră că pot fi invocate și alte exemple de acest tip, care presupun realizarea unor proiecte de dezvoltare urbană ce ar afecta grav sau ar distruge zone declarate ca fiind protejate de UE. Petiționarul solicită să se organizeze o dezbatere privind dezvoltarea proiectelor de acest tip pe întreg teritoriul țării, ținând seama de faptul că această situație apare și în alte țări ale UE și își exprimă, în același timp, preocupările cu privire la punerea în aplicare a legislației europene care ar trebui să ne protejeze natura.

### 2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 14 iunie 2024. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 233 alineatul (5) din Regulamentul de procedură].

### 3. Răspunsul Comisiei, primit la 10 octombrie 2024

## Petiția

Petiționarul afirmă că pe întreg teritoriul Comunității Valencia se desfășoară numeroase proiecte de dezvoltare urbană care nu iau în considerare existența unor directive europene care trebuie să protejeze natura, cum ar fi Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Un exemplu în acest sens este Planul de acțiune integrată (PAI) prevăzut pentru zona La Serreta, din localitatea La Nucía, care presupune realizarea de construcții pe un teren unde există o varietate de floră clasificată de rețeaua Natura 2000 ca fiind vulnerabilă. În plus, petiționarul susține că proiectul este situat foarte aproape de un lanț muntos inclus în rețeaua Natura 2000 și prevede construcția unui bazin uriaș cu valuri, propunându-și să sporească numărul locuitorilor din zonă cu aproape 10 000 de persoane, fără a lua în considerare efectul pe care acest lucru l-ar avea asupra ecosistemului din regiune, deja supraaglomerat de proiecte urbane de acest tip. Petiționarul consideră că pot fi invocate și alte exemple de acest tip, care presupun realizarea unor proiecte de dezvoltare urbană ce ar afecta grav sau ar distruge zone declarate ca fiind protejate de UE.

Petiționarul solicită să se organizeze o dezbatere privind dezvoltarea proiectelor de acest tip pe întreg teritoriul țării, ținând seama de faptul că această situație apare și în alte țări ale UE și își exprimă, în același timp, preocupările cu privire la punerea în aplicare a legislației europene care ar trebui să ne protejeze natura.

## Observațiile Comisiei

Comisia nu dispune de informații detaliate cu privire la proiectul de dezvoltare urbană „PAI de la Serreta”, citat de petiționar. Zona cunoscută sub numele de La Serreta din localitatea La Nucía nu face parte dintr-un sit desemnat ca făcând parte din rețeaua Natura 2000, deși există în vecinătatea sa două situri Natura 2000 care se suprapun în mare măsură, și anume aria specială de conservare „Aitana, Serrella i Puigcampana”<sup>1</sup> protejată în temeiul Directivei privind habitatele<sup>2</sup> și aria de protecție specială „Muntanyes de la Marina”<sup>3</sup>, desemnată în temeiul Directivei privind păsările<sup>4</sup>.

În conformitate cu Directiva privind habitatele, statele membre stabilesc obiective de conservare și măsurile necesare în ariile lor speciale de conservare pentru menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor protejate, în vederea asigurării coerenței rețelei Natura 2000. În acest scop, statele membre ar trebui să ia în considerare și habitatele importante din afara rețelei Natura 2000.

În plus, potrivit articolului 6 alineatul (3) din Directiva Habitatale, orice plan sau proiect situat în interiorul sau în afara rețelei Natura 2000, dar care ar putea afecta în mod semnificativ situl, per se sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale în funcție de obiectivele de conservare ale sitului și poate fi autorizat numai dacă nu are efecte negative asupra integrității sitului.

---

<sup>1</sup> Codul sitului: ES5213019.

<sup>2</sup> Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

<sup>3</sup> Codul sitului: ES0000453

<sup>4</sup> Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice. JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

Totuși, potrivit articolului 6 alineatul (4) din directivă, dacă, în ciuda unui rezultat negativ al evaluării efectelor asupra sitului și în lipsa unei soluții alternative, planul sau proiectul trebuie realizat din motive cruciale de interes public major, inclusiv din rațiuni de ordin social sau economic, statul membru ia toate măsurile compensatorii necesare pentru a proteja coerența globală a sistemului Natura 2000 și informează Comisia cu privire la măsurile compensatorii adoptate.

În cazul în care situl respectiv adăpostește un tip de habitat natural prioritar și/sau o specie prioritară, singurele considerente care pot fi invocate sunt cele legate de sănătatea sau siguranța publică, de anumite consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu sau, ca urmare a avizului Comisiei, de alte motive cruciale de interes public major.

În plus, în siturile Natura 2000, statele membre trebuie, de asemenea, să ia măsurile necesare pentru ca habitatele naturale și habitatele speciilor să nu se degradeze și pentru ca speciile pentru care a fost desemnat situl respectiv să nu fie perturbate semnificativ. Mai mult decât atât, regimul de protecție a speciilor în temeiul Directivei privind habitatele și al Directivei privind păsările trebuie, de asemenea, respectat, atât în interiorul, cât și în afara siturilor Natura 2000.

Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului (EIM)<sup>5</sup> prevede ca, înainte de acordarea autorizației, proiectele care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului să facă obiectul unei evaluări a efectelor lor asupra mediului. În ceea ce privește proiectele de dezvoltare urbană<sup>6</sup>, autoritățile trebuie să stabilească dacă este necesară o evaluare prin intermediul unui studiu de la caz la caz sau prin intermediul unor praguri sau criterii stabilite anterior.

Atunci când obligația de a efectua o evaluare decurge simultan atât din Directiva EIM, cât și din Directiva privind habitatele, statele membre pot prevedea proceduri coordonate și/sau comune.

Nu este posibil să se stabilească, pe baza informațiilor disponibile, dacă dispozițiile de mai sus au fost respectate în situația descrisă de petiționar. În orice caz, Directiva EIM prevede căi de atac specifice la nivel național, a căror utilizare constituie cea mai eficientă modalitate de abordare a cazurilor individuale de posibilă neconformitate. Comisia utilizează o abordare strategică în ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației, axată pe cazurile de neconformitate sistemică<sup>7</sup>.

În cele din urmă, noul Regulament al UE privind restaurarea naturii<sup>8</sup>, care a intrat în vigoare la 18 august 2024, stabilește pentru statele membre obiective obligatorii cu termene precise, menite să îmbunătățească până la o stare bună zonele degradate ale anumitor tipuri de habitate

---

<sup>5</sup> Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului. JO L 26, 28.1.2012, pp. 1-21, modificată prin Directiva 2014/52/UE a Consiliului din 16 aprilie 2014 (JO L 124, 25.4.2014, p. 1).

<sup>6</sup> Menționate în anexa II, punctul 10 (b) din Directiva EIM.

<sup>7</sup> Astfel cum se prevede în comunicarea din 19 ianuarie 2017 (Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune - C/2016/8600, JO C 18, 19.1.2017, p. 10-20) și în comunicarea din 13 octombrie 2022 [Asigurarea respectării dreptului Uniunii pentru o Europă care răspunde așteptărilor - COM(2022)518 final].

<sup>8</sup> Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869.

și habitate ale speciilor din rețeaua Natura 2000 și din afara acesteia.

Comisia observă că responsabilitatea pentru aplicarea corectă a acestor dispoziții le revine autorităților competente ale statelor membre. Pentru a ajuta autoritățile în această sarcină, Comisia a emis documente de orientare<sup>9 10</sup>.

Fără a aduce atingere rolului Comisiei de gardian al tratatului și astfel cum se menționează în comunicarea C/2016/86006<sup>11</sup>, mecanismele reparatorii puse la dispoziție la nivel național reprezintă mijlocul cel mai adecvat pentru a aborda în mod satisfăcător cazurile individuale de aplicare incorectă a legislației UE.

### Concluzie

Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia nu intenționează să ia alte măsuri în acest caz specific. Este responsabilitatea autorităților naționale competente să aplice dispozițiile menționate anterior ale Directivei privind habitatele și ale Directivei privind păsările și să asigure respectarea legislației relevante a UE. Ar fi preferabil ca preocupările legate de încălcările acestor obligații să fie abordate la nivel național, inclusiv prin recurgerea la instanțele naționale, dacă se consideră a fi necesar.

---

<sup>9</sup> <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/2c9f4a14-8f97-43ac-a274-4946c142b541>.

<sup>10</sup> <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/99a99e59-3789-11ec-8daf-01aa75ed71a1/language-ro>.

<sup>11</sup> Comunicare a Comisiei – Legislația UE: O mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune C/2016/8600. JO C 18, 19.1.2017, p. 10.